KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2015/253

av den 16 februari 2015

om regler om provtagningen och rapporteringen enligt rådets direktiv 1999/32/EG vad gäller svavelhalten i marina bränslen

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 1999/32/EG av den 26 april 1999 om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen och om ändring av direktiv 93/12/EEG ([1]), särskilt artikel 6.1b och artikel 7.1a, och

av följande skäl:

(1) Det är av hög prioritet att genomföra och tillämpa direktiv 1999/32/EG kostnadseffektivt och konsekvent för att uppnå de förväntade hälso- och miljövinsterna till följd av minskade svavelutsläpp, och därigenom främja rättvis konkurrens och ökad hållbarhet för sjöfarten.

(2) För ett effektivt genomförande av artiklarna 3a, 4a och 4b i direktiv 1999/32/EG är det nödvändigt att medlemsstaterna säkerställer tillräckligt frekvent och exakt provtagning av marina bränslen som levereras till fartyg eller används ombord på fartyg, inbegripet inspektioner av fartygens loggböcker och leveranssedlar för bunkerbränsle.

(3) Enligt artikel 6.1 i direktiv 1999/32/EG är medlemsstaterna skyldiga att vidta alla åtgärder som krävs för att genom stickprov kontrollera svavelhalten i det marina bränsle som används för förbränning ombord när fartygen befinner sig i berörda havsområden och hamnar. I detta sammanhang bör provtagning ges en vid tolkning så att det omfattar alla de metoder för kontroll av överensstämmelse som fastställs i artikel 6.1a a, b och c i det direktivet.

(4) Fysisk provtagning av marina bränslen för att kontrollera överensstämmelsen bör ske antingen genom att ett bränslestickprov tas från fartygets bränslesystem och analyseras, eller genom analys av de relevanta förseglade stickprov med bunkerbränsle som finns ombord.

(5) Provtagningsfrekvensen bör fastställas på grundval av antalet enskilda fartyg som anlöper en medlemsstat, kontrollen av fartygshandlingar, användningen av alternativ teknik för målinriktad provtagning i syfte att garantera en rättvis fördelning av bördan mellan medlemsstaterna och kostnadseffektivitet, samt den särskilda varningsrapporteringen om enskilda fartyg.

(6) Provtagningen av marina bränslen i samband med leveransen till fartygen bör inriktas på leverantörer av marint bränsle som vid upprepade tillfällen visat sig inte iaktta specifikationerna på leveranssedeln för bunkerbränsle, varvid den volym marina bränslen som säljs av leverantören beaktas.

(7) I syfte att genomföra direktiv 1999/32/EG på ett kostnadseffektivt sätt bör medlemsstaterna uppmuntras att uppfylla provtagningsfrekvensen genom att välja ut fartyg för överensstämmelsekontroll av bränslet på grundval av nationella riskbaserade mekanismer för målinriktad provtagning eller genom användning av innovativ teknik för överensstämmelsekontroll, och att dela de insamlade uppgifterna med andra medlemsstater.

(8) Ett särskilt unionsinformationssystem som har utvecklats och drivs av Europeiska sjösäkerhetsbyrån och som är tillgängligt för medlemsstaterna från den 1 januari 2015 kommer att fungera som en plattform för registrering och utbyte av information om resultaten av enskilda överensstämmelsekontroller enligt direktiv 1999/32/EG. Medlemsstaterna bör uppmuntras att använda systemet som kan bidra väsentligt till att rationalisera och optimera bedömningen av efterlevnaden av kraven i det direktivet.

(9) För att inte skapa en oproportionerligt stor administrativ börda för medlemsstater utan kustlinje, för fartyg som för deras flagg eller deras leverantörer av marint bränsle, bör vissa bestämmelser inte tillämpas på dessa medlemsstater.

(10) För rapporteringen bör bästa utnyttjande av all tillgänglig och modern teknik tas i beaktande så att den administrativa bördan hålls till ett minimum, samtidigt som man tillåter flexibilitet för de medlemsstater som föredrar att rapportera på ett mer traditionellt sätt. Medlemsstaterna har därför möjlighet att använda unionens informationssystem för att fullgöra de relevanta årliga rapporteringsskyldigheterna enligt direktiv 1999/32/EG.

([1]) EGT L 121, 11.5.1999, s. 13.

(11) Tidigast den 1 januari 2016, och förutsatt att det finns gemensamma delade uppgifter om överensstämmelsekontroller vad gäller svavelhalt och om provtagning, får medlemsstaterna använda den riskbaserade målinriktningsmekanism som är integrerad i unionens informationssystem i syfte att prioritera en kostnadseffektiv kontroll av fartygsbränsle.

(12) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från den kommitté som har inrättats i enlighet med artikel 9.1 i direktiv 1999/32/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I detta beslut fastställs regler om provtagningsmetoder och provtagningsfrekvens samt rapportering enligt direktiv 1999/32/EG vad gäller svavelhalten i marina bränslen.

Artikel 2

Definitioner

I detta beslut gäller följande definitioner:

1. *bränsletank*: en behållare från vilken brännolja tas för att tillföras fartygsmaskinen nedströms,

2. *bränslesystem*: system som stöder distribution, filtrering, rening och bränsletillförsel från bränsletankarna till fartygsmaskinen,

3. *fartygets företrädare*: befälhavaren eller det befäl som ansvarar för de marina bränslen som används, för dokumentation och för överenskommelser om platsen för den alternativa bränsleprovtagningspunkten,

4. *svavelinspektör*: en person som vederbörligen godkänts av den behöriga myndigheten i en medlemsstat att kontrollera efterlevnaden av bestämmelserna i direktiv 1999/32/EG,

5. *unionens informationssystem*: ett system som använder uppgifter om anlöpshamn för enskilda fartyg inom SafeSeaNet, det informationshanteringssystem som inrättas genom artikel 22a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59/EG ([1]), för att registrera och utbyta information om resultaten av enskilda överensstämmelsekontroller enligt direktiv 1999/32/EG, och som drivs av Europeiska sjösäkerhetsbyrån. En riskbaserad unionsmekanism för målinriktad provtagning utvecklas på grundval av resultaten av enskilda överensstämmelsekontroller och därtill hörande resultat enligt direktiv 1999/32/EG.

Artikel 3

Provtagningsfrekvens för marina bränslen som används ombord på fartyg

1. Medlemsstaterna ska göra inspektioner av fartygens loggböcker och leveranssedlar för bunkerbränsle ombord på minst 10 % av det totala antalet enskilda fartyg som anlöper den aktuella medlemsstaten per år.

Det totala antalet enskilda fartyg som anlöper en medlemsstat ska svara mot det genomsnittliga antalet fartyg under de tre föregående åren som rapporteras via SafeSeaNet.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59/EG av den 27 juni 2002 om inrättande av ett övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen och om upphävande av rådets direktiv 93/75/EEG (EGT L 208, 5.8.2002, s. 10).

2. Från och med den 1 januari 2016 ska svavelhalten i det marina bränsle som används ombord även kontrolleras genom provtagning eller analys, eller båda, av minst nedanstående procentandel av de inspekterade fartygen som avses i punkt 1:

a) 40 % i medlemsstater som helt gränsar till kontrollområden för utsläpp av svaveloxider (nedan kallade *svavelkontrollområden*).

b) 30 % i medlemsstater som delvis gränsar till svavelkontrollområden.

c) 20 % i medlemsstater som inte gränsar till svavelkontrollområden.

Från och med den 1 januari 2020 ska, i medlemsstater som inte gränsar till svavelkontrollområden, svavelhalten i det marina bränsle som används ombord även kontrolleras genom provtagning eller analys, eller båda, av 30 % av de inspekterade fartygen som avses i punkt 1.

Medlemsstaterna kan uppfylla de provtagningsfrekvenser som anges i denna punkt genom att välja ut fartyg på grundval av nationella riskbaserade mekanismer för målinriktad provtagning och de särskilda varningar om enskilda fartyg som rapporterats i unionens informationssystem.

3. Antalet enskilda fartyg som beräknas enligt punkt 2 och som även ska kontrolleras genom provtagning och analys, eller båda, kan justeras, men inte minskas med mer än 50 %, antingen

a) genom att man från detta antal subtraherar det antal enskilda fartyg som kontrolleras för eventuell bristande överensstämmelse med hjälp av fjärranalysteknik eller Quick Scan-metoder, eller

b) genom att man fastställer ett lämpligt antal, när dokumentkontroller i enlighet med punkt 1 utförs ombord på minst 40 % av de enskilda fartyg som anlöper den berörda medlemsstaten per år.

Den justering som avses i leden a och b ska rapporteras i unionens informationssystem.

4. Från och med den 1 januari 2016 kan en medlemsstat, i stället för att uppfylla den årliga frekvens som anges i punkterna 1, 2 och 3, tillämpa en årlig provtagningsfrekvens grundad på unionens riskbaserade målinriktningsmekanism.

5. Denna artikel ska inte gälla för Tjeckien, Luxemburg, Ungern, Österrike och Slovakien.

Artikel 4

Provtagningsfrekvens för marina bränslen i samband med att de levereras till fartyg

1. I enlighet med artikel 6.1a b i direktiv 1999/32/EG och med beaktande av den volym marina bränslen som levererats, ska en medlemsstat utföra provtagning och analys av marina bränslen när de levereras till fartyg av de leverantörer av marina bränslen som är registrerade i den medlemsstaten och som minst tre gånger under ett och samma år har konstaterats leverera bränsle som inte överensstämmer med de specifikationer som anges på leveranssedeln för bunkerbränsle, grundat på rapporteringen i unionens informationssystem eller i den årsrapport som avses i artikel 7.

2. Denna artikel ska inte gälla för Tjeckien, Luxemburg, Ungern, Österrike och Slovakien.

Artikel 5

Provtagningsmetoder för kontroll av svavelhalten i det marina bränsle som används ombord

1. I enlighet med artikel 3 ska medlemsstaterna, vid kontroll av svavelhalten i marina bränslen som används ombord, tillämpa följande tillvägagångssätt vid provtagning och kontroll av överensstämmelsen med gränsvärdena för svavel:

a) Kontroll av fartygs loggböcker och leveranssedlar för bunkerbränsle och

b) en av eller, vid behov, båda nedanstående metoder för provtagning och analys:

   i) Analys av de förseglade bunkerbränsleprov som finns ombord på fartygen, vilka åtföljer leveranssedeln för bunkerbränsle och vilka har tagits i enlighet med regel 18 punkt 8.1 och 8.2 i bilaga VI till Marpol.

ii) Stickprovtagning i enlighet med artikel 6 på de marina bränslen som används för förbränning ombord, åtföljd av analys.

2. Efter avslutad kontroll och analys av svavelhalten ska svavelinspektören registrera uppgifterna och resultaten från den bränslespecifika inspektionen, vilka ska överensstämma med den typ av information som begärs enligt artikel 7 a.

Artikel 6

Stickprovtagning ombord

1. Medlemsstaterna ska ta stickprovet på marint bränsle ombord genom ett eller flera stickprov från det ställe där en ventil har monterats för provtagning från bränslesystemet, enligt angivelser på fartygets rörsystem för bränsle eller på planen över dessa och enligt godkännandet från flaggstatens administration eller en erkänd organisation som företräder denna.

2. Om det inte finns ett sådant ställe som avses i punkt 1, ska provtagningspunkten vara den plats där en ventil monterats för provtagning och den ska uppfylla samtliga följande villkor:

a) Vara lätt och säkert åtkomlig.

b) Ta hänsyn till de olika bränslekvaliteter som används i förbränningsmotorn för brännolja.

c) Befinna sig nedströms bränsletanken för det bränsle som används.

d) Befinna sig så nära förbränningsmotorns bränsleinlopp som är praktiskt och säkerhetsmässigt möjligt med hänsyn till typen av bränslen, flödet, temperaturen samt trycket vid den valda provtagningspunkten.

e) Föreslås av fartygets företrädare och godtas av svavelinspektören.

3. Medlemsstaterna kan ta ett stickprov på mer än en plats i bränslesystemet för att fastställa om det finns en eventuell korskontaminering mellan bränslen vid avsaknad av helt separerade bränslesystem, eller om ett system med flera bränsletankar tillämpas.

4. Medlemsstaterna ska se till att stickprovet samlas upp i en provbehållare från vilken minst tre provflaskor kan fyllas så att de representerar det marina bränsle som används.

5. Medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att säkerställa följande:

a) Att provflaskorna förseglas av svavelinspektören med en unik identifiering som anbringas i närvaro av fartygets företrädare.

b) Att två provflaskor tas i land för analys.

c) Att en provflaska behålls av fartygets företrädare under minst 12 månader från uppsamlingsdagen.

Artikel 7

Information som ska ingå i årsrapporten

Den årsrapport som medlemsstaterna ska lämna till kommissionen om efterlevnaden av gränsvärdena för svavel i marina bränslen, ska åtminstone innehålla följande information:

a) Det totala årliga antalet fall och typer av bristande efterlevnad vad gäller uppmätt svavelhalt i det bränsle som undersökts, inbegripet omfattningen av enskild bristande efterlevnad respektive genomsnittlig bristande efterlevnad vad gäller svavelhalten, fastställd efter provtagning och analys.

b) Det totala årliga antalet dokumentkontroller, inbegripet leveranssedlar för bunkerbränsle, plats för bränslebunkring, oljedagböcker, loggböcker, förfaranden för bränslebyte samt register.

c) Förklaringar om att marina bränslen enligt vad som avses i artikel 4a.5b i direktiv 1999/32/EG inte funnits att tillgå, inbegripet fartygsuppgifter, uppgifter om bunkringshamn och medlemsstater där bränslet inte fanns att tillgå, antal förklaringar från samma fartyg och typ av ej tillgänglig bunkerolja.

d) Anmälningar och skriftliga protester vad gäller svavelhalten i bränslen gentemot leverantörer av marint bränsle inom deras territorium.

e) En förteckning med namn och adress över alla leverantörer av marint bränsle i den berörda medlemsstaten.

f) En beskrivning av användningen av alternativa utsläppsminskningsmetoder, inbegripet försöksverksamhet och löpande utsläppsövervakning, eller alternativa bränslen samt överensstämmelseskontroller med avseende på ett kontinuerligt uppnående av minskade svaveldioxidutsläpp i enlighet med bilagorna I och II till direktiv 1999/32/EG för de fartyg som för medlemsstatens flagg.

g) I tillämpliga fall en beskrivning av nationella riskbaserade målinriktningsmekanismer, inbegripet särskilda varningsrapporter, samt av användningen och resultaten av fjärranalys och annan tillgänglig teknik för prioritering av enskilda fartyg för överensstämmelsekontroll.

h) Totalt antal och typ av överträdelseförfaranden som inletts eller sanktioner, eller båda, och de bötesbelopp som den behöriga myndigheten ålagt både fartygsoperatörer och leverantörer av marint bränsle att erlägga.

i) För varje enskilt fartyg, efter inspektion av dess loggböcker och leveranssedlar för bunkerbränsle eller provtagning, eller båda:

   i) Fartygsuppgifter, inbegripet IMO-nummer, fartygstyp, ålder och tonnage.

   ii) Rapporter om provtagning och analys innehållande uppgifter om antal och typ av prover, provtagningsmetoder och provtagningsplatser, för överensstämmelsekontroll för fartygstypen.

   iii) Relevant information om leveranssedlar för bunkerbränsle, plats för bränslebunkring, oljedagböcker, loggböcker, förfaranden för bränslebyte samt register.

   iv) Verkställighetsåtgärder och rättsliga förfaranden som inletts på nationell nivå eller sanktioner, eller båda, gentemot det enskilda fartyget.

Artikel 8

Rapportformat

1. Medlemsstaterna får använda unionens informationssystem för att efter verifiering registrera alla relevanta bränslespecifika inspektionsuppgifter och -resultat, inbegripet provtagningsrelaterad information, direkt i systemet.

2. En medlemsstat som använder unionens informationssystem för att registrera, utbyta och dela uppgifter om överensstämmelsekontroll får använda den årliga aggregerade sammanställning av verkställighetsåtgärder som tillhandahålls av unionens informationssystem för att uppfylla sina rapporteringsskyldigheter enligt artikel 7 i direktiv 1999/32/EG.

3. Medlemsstater som inte använder unionens informationssystem ska antingen underlätta en anslutning mellan unionens informationssystem och det nationella systemet som åtminstone klarar att, i tillämpliga fall, registrera samma datafält som i unionens informationssystem eller rapportera elektroniskt om alla de punkter som avses i artikel 7.

Artikel 9

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 16 februari 2015.

På kommissionens vägnar

Jean-Claude JUNCKER

Ordförande